

13/10/15

לייאנה היקרה וכל צוות המשרד

אני זכר את היום בו התעוררתי מההתאונת, שכבתה בבית החולים חסר תקווה

ובהלם מכל מה שקרה.

לאחר מספר ימים הופיע רון וניסה להרגיע ואמר לי "כל מה שאתה צריך אני אdag שתקבל".

למרות שהייתי מטושטש המשפט נחרט בזיכרון.

הימים עברו וחלפו, והדרך לסיום התקיך הייתה נראית ארוכה עד בלתי נגמרה.

אך לאורך כל הדרכ שابت עידוד מליאנה שלילוותה אוטי באופן צמוד, ונלחמה עבורי בכל החזיות האפשריות, ותמיד שיתפה אוטי ועוזדה אותה גם ברגעים הכח פסימיים שלי.

היא ידעה תמיד למסם את המצב הנוכחי לטובי ולטובת רוחתי העתידית.

לאחר עדותי בבית המשפט המחויזי כאשר הרגשתי שהופעתה הייתה נוראית, שוב עמדה לי Анаה לצידי ועוזדה את רוחי.

כשאני רוצה לסיים את מכתב החקירה זהה, אני לא מוצאת המילים שיביעו את הבעת התודה עבור כל מה שנעשה עבורי, אך בכל זאת אסיים ואומר שעבודתך, והשיקעה, ותמיכתה של לי Анаה הייתה מעבר לכל ציפיותי ועל כך אין ספור תודה עמוק מעמוק הלב.

תמיד נהוג לומר שאם לשומר על קשר, אך במקרה כזה עדיף לאחסן ללא נשמר על קשר.

בהערכתה אין סופית

אבי כספי

